CAUSE ANALYSIS · TIER 2 · LAB PSI · 6 เคส

Tier 2 — วิเคราะห์สาเหตุ (ปรากฏการณ์ที่ “มีข้อมูลแล็บ”)

Tier 2 ต่างจากชั้นก่อน: พวกนี้ **มีการทดลองในแล็บ + meta-analysis + คนทำซ้ำ** จริงจัง เลยต้องหาสาเหตุละเอียดกว่าเดิม. แต่ละเคสแยกเป็น **สูตรสาเหตุ 8 วัตถุดิบ** (พร้อมน้ำหนัก) + ประยุกต์ **กฎ 2 ชั้น (แพทเทิร์น①=ปลดล็อกได้ / ความรู้②=โหลดไม่ได้)** + เทสต์ที่แยกจริงออกจากธรรมดา

น้ำหนัก: dominant = ตัวขับหลัก · secondary · minor

ลายเซ็นร่วมของทั้ง 6 เคส: **effect เล็ก + ล้มเมื่อทำซ้ำแบบอิสระ/pre-register + ได้แค่ชั้น 1 ไม่เคยส่งชั้น 2 สักครั้ง.** สองเคสที่ “สะอาด” ที่สุด (micro-PK, GCP) ต่อให้จริงก็แบกข้อมูลไม่ได้แม้แต่ 1 บิต. ทั้งหมดจัดเป็น **Type-B** (อธิบายได้ด้วยฟิสิกส์/สถิติที่รู้อยู่แล้ว) → CONTESTED เอียงไปทาง excluded

---

TIER 2 — PSI ในห้องทดลอง (มี META-ANALYSIS)

CONTESTED T2

🔮 Ganzfeld telepathy — เทเลพาธีในห้อง Ganzfeld

> *อ้าง: คนรับ (ปิดตาด้วยลูกปิงปองผ่าครึ่ง + ฟังเสียงซ่า) เดาภาพ/คลิปที่ "คนส่ง" กำลังดูอยู่อีกห้องได้ถูกเกินบังเอิญ = จิตส่งถึงจิตโดยตรง (โทรจิต)*

สูตรสาเหตุ (CAUSE RECIPE)

dominant	**ข้อมูลรั่วทางปกติ**	ตัวการหลัก. คนส่ง "จับ" แผ่นภาพเป้าตัวจริง → เหลือรอยนิ้ว/ความอุ่น/กลิ่นบนแผ่นนั้น พอเอามาให้คนรับเลือกทีหลัง เขาเลยเลือก "แผ่นที่ต่างจากพวก" ได้ (Wiseman: เป้าที่ถูกใช้ซ้ำ 6+ ครั้งจนเทปเสื่อม คนเดาถูก 52%). แล้วในแล็บ PRL ยังมีเสียงรั่วให้ผู้ทดลองได้ยิน (Wiseman, Smith & Kornbrot 1996) — พอตัด trial ที่รั่วได้ออก hit เหลือ 26% = เท่าสุ่มพอดี
dominant	**ปัญหาการทดลอง**	กรรมการ/คนรับตัดสินแบบไม่ปิดตา, เป้ากับตัวหลอกไม่ "เท่ากันจริง", สุ่มเป้าไม่ดี. Hyman พบงานยุคแรกทั้ง 42 ชิ้นมีจุดบกพร่องอย่างน้อย 1 อย่าง มีแค่ 36% ที่ใช้ชุดเป้าซ้ำ (duplicate) เพื่อกันรอยจับ
dominant	**บังเอิญ+จำแต่ที่ตรง**	หยุดเก็บข้อมูลตอนผลสวย (optional stopping), ขุดกลุ่มย่อยทีหลัง (คลิปเคลื่อนไหว 40% แต่ภาพนิ่ง 27% ไม่มีนัย; moderator "ความเป็นมาตรฐาน" เลือกหลังเห็นผล). ตัวอย่างเยอะ (N) + effect จิ๋ว = ปั้นค่า p จิ๋วได้เสมอ
secondary	**เห็น/ได้ยินผิด**	เป้ากับตัวหลอกไม่สมมูล คนรับเลยเลือกอันที่ "หน้าตาต่าง" ซึ่งบังเอิญคืออันที่คนส่งจับ — เป็น artifact ของสิ่งเร้า ไม่ใช่การรับจิต
secondary	**ความจำแต่งเรื่อง**	คำพูดเพ้อๆ ของคนรับ ("น้ำ...อะไรเคลื่อนไหว...สีฟ้า") ถูกเอาไปจับคู่กับคลิป หลังเฉลย — จับคู่ย้อนหลังแบบยืดหยุ่น เห็นตรงเมื่อไรก็นับ
secondary	**ตีความเกิน**	32% vs 25%, $p \approx 10^{-20}$ ถูกกระโดดไปเป็น "จิตเชื่อมกันแบบ quantum" (Radin) ทั้งที่ effect ขึ้นกับว่าอยู่แล็บไหน และมี decline effect (ยิ่งคุมเข้ม ยิ่งหด)
minor	**สมองสร้างเอง**	สภาวะ ganzfeld ทำให้เห็นภาพหลอนจริง แต่นั่นสร้าง "ภาพในหัว" ไม่ใช่การรับเป้าจากภายนอก
minor	**คนแกล้ง**	ไม่มีเคสโกงที่ยืนยันเป็นแกนของ Ganzfeld — ไม่ต้องใช้เพื่ออธิบายผล (ข้อ 2/4/5/6 พอแล้ว)

กฎ 2 ชั้น · แพทเทิร์น VS ความรู้

เป็นข้ออ้าง "รับข้อมูล" ชัดเจน. แต่ Ganzfeld ส่งได้แค่ "เลือก 1 ใน 4" (≤2 บิต) และเป็นภาพเบลอให้จับคู่ทีหลัง — ไม่เคยส่ง **ชั้น 2** (คำ/เลข/ชื่อที่สุ่มมาแบบเดาไม่ได้) สักครั้งเดียว. จุดตัดสิน: ถ้าเป็นช่องส่งข้อมูลจริง ต้องส่ง "คำสุ่ม" ได้ แต่ Ganzfeld "ทำงาน" เฉพาะตอนคำตอบเป็นการจับคู่คลุมเครือ 1-ใน-4 ที่เปิดช่องให้ bias กับการรั่วเข้ามาได้พอดี. ชั้น 2 = ไม่เคยเกิด

เทสต์ที่แยกจริง/ธรรมดา: Registered report หลายแล็บ (มี lab ฝั่ง skeptic ด้วย), จับเป้าอัตโนมัติไม่แตะมือ, ชุดเป้า digital ซ้ำกันเป๊ะ, ปิดเสียง/RF จริง, และเปลี่ยนเป้าเป็น token สุ่มเดาไม่ได้ (เลขสุ่ม/คำจากชุดปิด) ให้คะแนน "ตรงเป๊ะ" ไม่ใช่ "คล้าย". จริง = ส่ง token ถูกเกินสุ่มและซ้ำได้ที่แล็บ skeptic; ธรรมดา = เหลือเท่าสุ่ม (เหมือน 26% ของ Wiseman เมื่อปิดช่องรั่ว)

---

confidence: high · Bem & Honorton 1994, Psychological Bulletin 115(1):4–18 (autoganzfeld 32%/106-of-329); Milton & Wiseman 1999, Psychological Bulletin 125(4):387–391 (30 studies/7 labs, null, z=0.70); Storm, Tressoldi & Di Risio 2010 + Hyman 2010, Psychological Bulletin; Wiseman, Smith & Kornbrot 1996, J. Parapsychology 60:97–128 (sound leakage). ประเภท: Type-B

CONTESTED T2

🎲 Micro-PK / RNG — พลังจิตดันเครื่องสุ่ม

> *อ้าง: คนตั้งใจ “ดัน” เครื่องสร้างเลขสุ่ม (RNG) ให้ออกด้านที่ต้องการได้เกินสุ่ม = จิตเปลี่ยนสสารโดยตรง (แล็บ PEAR)*

สูตรสาเหตุ (CAUSE RECIPE)

dominant	**บังเอิญ+จำแต่ที่ตรง**	เครื่องยนต์ของ effect. ไม่ล็อกจำนวน trial (เก็บจนกว่าจะสวย), เทียบหลายพารามิเตอร์ (ทิศ/คน/เงื่อนไข). บิตเยอะพอ + หยุดแบบยืดหยุ่น = ปั้นค่า p จิ๋วได้เสมอ
dominant	**ปัญหาการทดลอง**	ฮาร์ดแวร์ RNG ไม่ได้สุ่มเป๊ะและมีการดริฟต์ (REG ของ PEAR มี baseline เลื่อนช้าๆ ตลอด 12 ปี) → “เบี่ยงจากสุ่ม” อาจเป็นอคติของ “เครื่อง” ไม่ใช่ของ “จิต”
dominant	**ตีความเกิน**	บิตเบี้ยวราว 0.02% (50.02% แทน 50.00%) ถูกพองเป็น “จิตเปลี่ยนความจริงเชิงกายภาพ”. ลายเซ็นสำคัญ: effect **เล็กลง**เมื่อ N/คุณภาพสูงขึ้น (Bösch 2006) = หน้าตาของ “null ที่ปนเปื้อน publication bias” ไม่ใช่หน้าตาของแรงจริง (แรงจริงต้องคงที่หรือโตตาม N)
secondary	**คนแกล้ง / คนเดียวลากทั้งหมด**	คนเดียว (“Operator 10” เชื่อกันว่าเป็นคนใน) ทำราว 15% ของ trial แต่ผลิตกว่าครึ่งของส่วนเกินทั้งหมด — เอาคนนี้ออก ส่วนเกินที่ “มีนัย” ก็พังทันที. เป็นจุดล้มเหลวจุดเดียวแบบตำรา
minor	**เห็น/ได้ยินผิด**	อคติจากจอ feedback / การเลือก run เล็กน้อย (ข้อมูลหลักเครื่องนับ เลยเป็นเรื่องรอง)
minor	**ข้อมูลรั่วทางปกติ**	รั่วผ่าน “การเลือกรายงาน” ลงวรรณกรรม (selective reporting) มากกว่ารั่วทางประสาทสัมผัส

กฎ 2 ชั้น · แพทเทิร์น VS ความรู้

เคส “ชั้น 1 ล้วน” ที่สะอาดที่สุดในวงการทั้งหมด. ต่อให้ effect จริง ก็ได้แค่ “บิตเบี้ยว” ที่มี **0 บิตข้อมูล** — ส่งคำ/เลข/ประโยคไม่ได้เลย ไม่มี payload ให้ถอดรหัส เป็นแค่ความถี่ที่ต้องใช้สถิติก้อนโตถึงจะเห็น. เบี่ยงขนาด ~10^{-4} ที่แบกข้อมูล 0 บิต อธิบาย “ดาวน์โหลดความรู้/ภาษา” ไม่ได้แน่นอน

เทสต์ที่แยกจริง/ธรรมดา: Pre-register จำนวน trial คงที่, หลายแล็บ (มี skeptic), ห้ามใช้ operator คนเดิม/คนใน, RNG ตรวจมาตรฐาน NIST + เฝ้าการดริฟต์, ปิด “ทิศที่ตั้งใจ” (sealed) ถอดหลังวิเคราะห์เสร็จ. จริง = ทิศเบี้ยวคงที่ไม่ขึ้นกับ N และซ้ำได้ทุกแล็บ; artifact = หายไปที่ N ใหญ่ หรือเล็กลงตาม N (ทุกงานที่คุมดี — Jahn 2000, Maier & Dechamps 2022 — ตกกิ่ง artifact)

---

confidence: high · Jahn & Dunne, PEAR program 1979–2007 (~1 in 10^4); Radin & Nelson 1989, Foundations of Physics 19:1499; Bösch, Steinkamp & Boller 2006, Psychological Bulletin 132(4):497–523 (380 studies → publication bias/small-study); Jahn et al. 2000, JSE 14(4) (3-lab replication ล้ม); Maier & Dechamps 2022 (pre-registered null); PEAR ปิด 2007. ประเภท: Type-B

CONTESTED T2

👁️ Remote viewing — มองทางไกลด้วยจิต

> *อ้าง: “ผู้มอง” บรรยายสถานที่/เป้าที่อยู่ไกลออกไป (โดยให้แค่พิกัด) ได้ถูกต้องโดยไม่ผ่านประสาทสัมผัส = จิตรับรู้ข้ามระยะ (โครงการ Stargate/SRI ของ CIA)*

สูตรสาเหตุ (CAUSE RECIPE)

dominant	**ข้อมูลรั่วทางปกติ**	ตัวการหลัก. Marks & Kammann พบว่า transcript ที่ส่งให้กรรมการมี “เบาะแสลำดับ” ปนอยู่ (พาดพิง “เป้าเมื่อวาน 2 อัน”, วันที่เขียนหัวกระดาษ, รอยแก้) — กรรมการจัดอันดับใหม่จากเบาะแสล้วนๆ ก็ได้; พอตัดเบาะแสออก คะแนนตกเหลือเท่าสุ่ม. Targ & Puthoff เคยอ้างว่า transcript ไม่ถูกแก้ — แต่ถูกแก้
dominant	**บังเอิญ+จำแต่ที่ตรง**	subjective validation / Barnum — คำคลุมเครือ (“โครงสร้างสูง...น้ำ...อะไรโค้งๆ”) รู้สึกว่าตรงไปหมด. และ stacking effect: เมื่อหลายคนมองเป้าชุดเดียวกัน transcript ไม่อิสระต่อกัน ทำให้นัยพองถ้านับเป็นอิสระ
dominant	**ปัญหาการทดลอง**	กรรมการตัดสินไม่ปิดตา, N น้อย, ขั้นตอนไม่ถูกบันทึก (Wiseman & Milton 1998 สร้าง SAIC Exp.1 ที่ Utts ชูว่า “ไร้ที่ติ” ขึ้นใหม่ไม่ได้ เพราะมีช่องรั่ว), เลือกเป้าหยาบจนเดาจาก base rate ได้ (“ในร่ม/น้ำ/เมือง?”)
secondary	**ความจำแต่งเรื่อง**	“hit” ย้อนหลัง เช่น “ถังน้ำ” ของ Price ที่ไม่มีจริง แต่มา “ยืนยัน” ทีหลังหลายปี = ตีความ record ใหม่หลังรู้เป้าแล้ว
secondary	**ตีความเกิน**	“กรรมการจับคู่ถูก 7/9” → กระโดดเป็น “จิตรับรู้แบบ non-local” ทั้งที่ Layer-1 gestalt + เบาะแสก็อธิบายครบ
secondary	**เห็น/ได้ยินผิด**	ภาพสเก็ตช์คลุมเครือถูกสมองผู้ตัดสิน “เติมเต็ม” ให้เข้ากับเป้าที่โชว์
minor	**คนแกล้ง**	การแก้ transcript ของ Price/Swann + ไม่ยอมให้ดูต้นฉบับ = อย่างน้อยก็ปกปิดที่ทำให้ดูเหมือนผลบวก (ไม่ต้องถึงขั้นโกงจงใจ พอตัด cuing ออกก็ไม่ต้องใช้ข้อนี้)
minor	**สมองสร้างเอง**	ไม่มีกลไกประสาทเฉพาะที่วัดซ้ำได้ — ไม่ใช่ตัวขับ

กฎ 2 ชั้น · แพทเทิร์น VS ความรู้

เป็นข้ออ้าง “รับข้อมูล” เต็มตัว. แต่ที่ได้จริงคือ Layer-1 gestalt (“น้ำ/โครงสร้าง/สูง”) ที่จับคู่เป้าอะไรก็เข้า; **ไม่เคยส่ง Layer-2** (คำ/เลข/ชื่อ/รายละเอียดที่เดาไม่ได้) ภายใต้เงื่อนไขปิดตาจริงๆ. คำตัดสินของรายงาน AIR 1995 ที่ว่า “คลุมเครือเกินกว่าจะระบุเป้า” ก็คือความล้มเหลวชั้น 2 พอดี — บอกพิกัดไม่ได้ บอกโค้ดเนมไม่ได้ นับจำนวนที่เดาไม่ได้ก็ไม่ได้

เทสต์ที่แยกจริง/ธรรมดา: RV แบบบังคับเลือกอัตโนมัติ double-blind — เป้าแยกชัด 100 ภาพ, สุ่มด้วยฮาร์ดแวร์หลังผนึกคำตอบ, transcript เป็นดิจิทัลไม่มี metadata วันที่/ลำดับ, กรรมการปิดตาให้คะแนนเทียบ pool เต็ม, pre-register N + กฎคะแนน, หลายแล็บมี skeptic. จริง = เกิน baseline ของ pool และซ้ำข้ามแล็บ; cuing/validation = ตกเท่าสุ่มทันทีที่ตัด metadata/foreknowledge ออก (ตรงกับประวัติ: Marks & Kammann ตัด cue → เท่าสุ่ม; Escolà-Gascón 2023 → ไม่เกินสุ่ม)

---

confidence: high · Puthoff & Targ 1974, Nature 251:602–607; Marks & Kammann 1978/1980 (คือคนพบ cue + “subjective validation”); Utts 1995 vs Hyman 1995 (AIR report); Mumford, Rose & Goslin 1995, AIR (ไม่มีค่าทางปฏิบัติการ; โครงการปิด 1995); Wiseman & Milton 1998, J. Parapsychology 62(4):297–308; Escolà-Gascón et al. 2023. ประเภท: Type-B

CONTESTED T2

⏳ Precognition / presentiment — รู้ล่วงหน้า / กายรับรู้ก่อนเหตุ (แล็บ)

> *อ้าง: คนทำภารกิจจิตวิทยามาตรฐานแบบ “ย้อนเวลา” (สิ่งเร้าสุ่มมาทีหลังการตอบ) แล้วยังตอบถูกเกินสุ่ม = อนาคตส่งผลย้อนกลับมาถึงปัจจุบัน (Bem 2011)*

สูตรสาเหตุ (CAUSE RECIPE)

dominant	**ปัญหาการทดลอง**	p-hacking / researcher degrees of freedom. Bem เทียบหลายกลุ่ม (อีโรติก/ไม่อีโรติก/บวก/ลบ), หยุดยืดหยุ่น, เลือก one-tailed หลังเห็นผล, ตั้งสมมติฐานหลังรู้ข้อมูล (HARKing). ตัวชี้ขาด: effect หดจาก d=0.22 → **d=0.04** ทันทีที่ pre-register แล้วยอมตีพิมพ์ null
dominant	**บังเอิญ+จำแต่ที่ตรง**	presentiment มี gambler’s fallacy — คนคาดว่าจะ “สลับ” หลัง run ยาว จึงเกิดสัญญาณ anticipatory ปลอมจากลำดับสุ่มล้วนๆ (Dalkvist; Wackermann) — และการรวมค่าเบี้ยวจิ๋วหลายอันเป็น Z ก้อนใหญ่ ทั้งที่แต่ละอันอยู่ระดับ noise
dominant	**ตีความเกิน**	ค่าเบี้ยว ~3% / d≈0.2 ถูกตีเป็น “retrocausation อนาคตส่งผลย้อน” ซึ่งต้องล้มความไม่สมมาตรของเวลาเชิงเทอร์โมไดนามิกส์ — หลักฐานเล็กเกินกว่าข้ออ้างมหาศาล (จุด Bayesian ของ Wagenmakers)
secondary	**สมองสร้างเอง (presentiment)**	สัญญาณอัตโนมัติช้า (SCR/หัวใจ) มี carryover ข้าม trial + หน้าต่าง ก่อน/หลัง สิ่งเร้าไม่อิสระต่อกัน → arousal ที่จริงคือ “ตกค้างจาก trial ก่อน” ถูกป้ายว่า “รู้ล่วงหน้า”
minor	**เห็น/ได้ยินผิด**	บาง paradigm มี cue ทางประสาทสัมผัสเล็กน้อย แต่ไม่ใช่ตัวขับหลักในงานของ Bem
note		ข้อมูลรั่วทางปกติ = ตัดออก: Bem สุ่มเป้า “หลัง” ตอบจริง จึงไม่ใช่การรั่วประสาทสัมผัส — ยิ่งชี้ว่า artifact อยู่ฝั่ง “การวิเคราะห์”
note		คนแกล้ง = ไม่เรียกใช้: ไม่มีหลักฐานว่า Bem โกง เขาจริงใจ — QRP อธิบายได้หมด. นี่แหละที่ทำให้เคสทรงพลัง: นักวิจัยซื่อสัตย์ + วิธีที่วงการยอมรับ → false positive

กฎ 2 ชั้น · แพทเทิร์น VS ความรู้

อยู่ **ชั้น 1 ล้วน** (ค่าเบี้ยวสถิติ) และชั้นนั้นก็สลายเมื่อ pre-register. ไม่เคยส่ง Layer-2 — ข้อเท็จจริงอนาคตที่เจาะจงและเดาไม่ได้ — สักครั้ง. ไม่เคย “เลขถัดไปของ RNG คือ 7”, ทายเจาะจงเกินสุ่มไม่ได้, เอาข้อมูลไปใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้เลย (ถูกหวย/ชนะคาสิโนไม่ได้). effect ที่ส่งข้อมูลอนาคตแม้แต่บิตเดียวไม่ได้ ก็แยกจาก artifact สถิติไม่ออก

เทสต์ที่แยกจริง/ธรรมดา: adversarial pre-registered ที่ “แบกข้อมูลได้” — skeptic กับ proponent ออกแบบร่วม, ล็อก N/การวิเคราะห์เดียว, ขยับจาก forced-choice ไปเป็น payload ชั้น 2 (ทายพาริตีของบิต quantum-RNG ที่จะเกิดใน 24 ชม. หรือเหตุจริงในโลก) ให้คะแนน binomial ต้องได้ >55% บนบิตที่ยังไม่ถูกกำหนด นานพอจะใช้ประโยชน์ได้. QRP = กลับเท่าสุ่ม (Galak n=3,289, d=0.04); retrocausation จริง = ส่วนเกินคงที่ที่แบกข้อมูลได้ (ยังไม่เคยเกิดสักครั้ง)

---

confidence: high · Bem 2011, JPSP 100(3):407–425 (d=0.22); Mossbridge, Tressoldi & Utts 2012, Front. Psychol. 3:390 (presentiment d≈0.21); Ritchie, Wiseman & French 2012, PLoS ONE 7(3):e33423 (3 labs, p=.83); Galak et al. 2012, JPSP 103(6):933–948 (n=3,289, meta d=0.04); Wagenmakers et al. 2011; Simmons, Nelson & Simonsohn 2011 (“False-Positive Psychology”). ประเภท: Type-B · หมายเหตุ: Bem 2011 อ้างได้ในฐานะ [Fact] หมุดหมายของ “วิกฤตการทำซ้ำ” ไม่ใช่หลักฐาน psi

CONTESTED T2

👀 DMILS / remote staring — รู้สึกว่าถูกจ้อง / จิตกระทำข้ามระยะ

> *อ้าง: คนรู้สึก (หรือร่างกายตอบสนอง วัดจาก EDA) เมื่อมีคนจ้องมาจากที่ไกล หรือ "ส่งความตั้งใจ" มาถึง โดยไม่มีการติดต่อทางประสาทสัมผัสใดๆ*

สูตรสาเหตุ (CAUSE RECIPE)

dominant	**บังเอิญ+จำแต่ที่ตรง**	patterned guessing — คนเดามักเลี่ยง "run ยาว" และถ้าลำดับเป้าก็เลี่ยง run ยาวเหมือนกัน (แบบลำดับ "ดูสุ่ม" ที่ทำด้วยมือ) ผู้เดากับเป้าจะสัมพันธ์กันปลอมๆ. d≈0.1 คือช่วงที่ publication bias ครองพอดี
dominant	**ปัญหาการทดลอง**	pseudo-randomization (Marks & Colwell 2000 — Sheldrake ใช้ลำดับกึ่งสุ่มจากตาราง), ผู้ทดลอง/ผู้จ้องไม่ปิดตา, การกำบังไม่สม่ำเสมอ
dominant	**ข้อมูลรั่วทางปกติ**	ให้ feedback ทุก trial → คน "เรียนรู้ลำดับ" โดยไม่รู้ตัว → เดาถูกเกินสุ่มได้โดยไม่ต้องมี psi เลย
secondary	**ตีความเกิน**	อ่าน EDA เบี้ยว d≈0.1 กับเดา ~55% เป็น "จิต non-local / สนามมอร์ฟิก"
minor	**สมองสร้างเอง**	EDA เป็นสรีระจริง แต่ไม่มีสัญญาณเฉพาะที่ชี้การรับจากภายนอก
minor	**ความจำแต่งเรื่อง / คนแกล้ง**	มีบ้างในเรื่องเล่า "รู้สึกว่าถูกจ้อง" แต่ไม่ใช่ตัวขับของข้อมูลในแล็บ
note		จุดชี้ขาด (experimenter effect): Wiseman & Schlitz ใช้โปรโตคอลเดียวกัน — คนของ Schlitz (เชื่อ) ได้ผล, คนของ Wiseman (skeptic) null → effect วิ่งตาม "ใครคุมการทดลอง" ไม่ใช่ตาม "การจ้อง". และงาน 3 ทางปี 2006 (Schlitz/Wiseman/Watt/Radin) → ทั้งคู่ null (แม้แต่ทางหนี'experimenter effect' ก็ทำซ้ำไม่ได้)

กฎ 2 ชั้น · แพทเทิร์น VS ความรู้

ได้แค่ tilt การเดา/EDA จิ๋วที่ผูกกับลำดับ + feedback + ตัวผู้ทดลอง. **ไม่มี Layer-2** — ไม่มีใครดึง "คนจ้องคิดอะไร / จ้องคนไหน / ข้อความอะไร" ออกมาได้ มีแค่ "ถูก/ไม่ถูกจ้อง" แบบ binary ที่ยังวิ่งตามผู้ทดลองอยู่ดี

เทสต์ที่แยกจริง/ธรรมดา: ออกแบบ believer/skeptic คุมร่วม (แบบ Wiseman-Schlitz อัปเกรด) — สุ่มด้วยฮาร์ดแวร์ + ทดสอบความอิสระของลำดับ, ส่งสิ่งเร้า+ให้คะแนนอัตโนมัติ, กัก feedback ราย trial (ให้แค่ระดับ block), ผู้ทดลองปิดตาเงื่อนไข, pre-register N. จริง = effect คงอยู่และไม่ขึ้นกับว่าใครคุม; artifact = ตกเท่าสุ่ม (งานปี 2006 ได้แบบหลัง = เท่ากับรันเทสต์นี้แล้วชี้ null)

---

confidence: high · Schmidt, Schneider, Utts & Walach 2004, British Journal of Psychology (DMILS d≈0.11; staring d≈0.13); Wiseman & Schlitz 1997/1999, J. Parapsychology 61:197–208; Schlitz, Wiseman, Watt & Radin 2006, Br. J. Psychology (3-way, null); Marks & Colwell 2000, Skeptical Inquirer 24(5):41–49; Sheldrake (~55% guessing). ประเภท: Type-B

CONTESTED T2

🌐 Global Consciousness Project — สนามจิตรวมของโลก

> *อ้าง: เครือข่ายเครื่องสุ่ม (RNG "ไข่") ทั่วโลกเบี่ยงจากความสุ่มพร้อมกันตอนคนทั้งโลกสนใจเหตุการณ์ใหญ่ร่วมกัน (เช่น 9/11) = จิตมนุษย์รวมกันมีผลต่อสสาร*

สูตรสาเหตุ (CAUSE RECIPE)

dominant	**บังเอิญ+จำแต่ที่ตรง**	garden-of-forking-paths / Texas sharpshooter — วาดหน้าต่างเวลาให้ครอบ blip พอดี, apophenia (เห็นแบบแผนในเสียงรบกวน). Z สะสมสร้างจากทางเลือกของนักวิเคราะห์หลายจุด — คิดต่อเหตุการณ์จริงๆ per-event Z ≈ 7.3/√500 ≈ **0.33** = สัญญาณจิ๋วมากต่อเหตุการณ์
dominant	**ปัญหาการทดลอง**	เลือกเหตุการณ์/หน้าต่างเวลา/สถิติแบบ post-hoc. 9/11 มีนัยเฉพาะหน้าต่างที่ Nelson/Radin เลือก — May & Spottiswoode 2001 เปลี่ยนหน้าต่าง/สถิติ → เท่าสุ่ม
dominant	**ตีความเกิน**	blip ~0.33 SD ต่อเหตุการณ์ ถูกเล่าใหม่เป็น "จิตสำนึกรวมลดความสุ่ม". แม้แต่ Bancel (นักวิเคราะห์ในทีมเอง) ยังปฏิเสธการตีความ "สนาม" — บอกว่าเป็น goal-oriented experimenter effect ไม่ใช่สนามจริง
minor	**ข้อมูลรั่วทางปกติ**	ความสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม/เวลา ที่ร่วมข้าม "ไข่" หลายตัว (ผู้ต้องสงสัย mundane ของโครงสร้างจริงใดๆ ถ้ามี)
minor	**ความจำแต่งเรื่อง**	เล่าย้อนหลัง ("ไข่รู้ล่วงหน้า") กำหนดว่าเหตุการณ์ไหนได้ขึ้นทำเนียบเป็น formal event
note	ไม่เกี่ยว: สมองสร้างเอง / เห็นผิด / คนแกล้ง — ไม่มี subject ชีวภาพ (ตัวตรวจคือ RNG) และไม่มีหลักฐานการปลอมข้อมูล; ตัวการคือความยืดหยุ่นในการวิเคราะห์ล้วนๆ	

กฎ 2 ชั้น · แพทเทิร์น VS ความรู้

มี deviation สะสมจิ๋วในชุดข้อมูลจริง (per-event Z≈0.33) แต่ **ทำนาย/ระบุ/แบกข้อมูล** อะไรล่วงหน้าไม่ได้เลย — ตีความได้ก็ต่อเมื่อ "เลือกเหตุการณ์ + วาดหน้าต่าง" หลังมันเกิดไปแล้ว = blip สถิติย้อนหลังที่มี payload = 0. ไม่มี Layer-2 เช่นกัน

เทสต์ที่แยกจริง/ธรรมดา: pre-register ทั้งหมด — รายการเหตุการณ์สร้างโดยคนนอกก่อนดูข้อมูล, หน้าต่างเวลาล็อกตายตัว, สถิติเดียว, จับคู่แบบ blind, ยืนยันด้วยชุดข้อมูลใหม่ (out-of-sample). สนามจริง = นัยรอดบนเหตุการณ์ pre-registered ด้วยวิธีเดียว; forking-paths = ตกเท่าสุ่ม (สอดคล้อง May-Spottiswoode + ข้อสรุปของ Bancel)

---

confidence: high · Nelson et al. 2002, Foundations of Physics Letters 15(6):537–550 (cumulative Z≈7.31 over ~500 events); May & Spottiswoode 2001 (independent 9/11 analysis, ไม่ robust ต่อหน้าต่าง); Bancel 2017, Explore ("17-Year Exploration" → goal-oriented experimenter effect, ไม่ใช่สนาม). ประเภท: Type-B

สร้างจาก 5-agent deep-research pass (Ganzfeld · micro-PK · remote viewing · precognition · DMILS+GCP) · companion กับ Deep Dossier + Evidence Map + Tier 0+1 · เก็บนอกเอกสาร CoE (§6.6) · งานวิจัยทั่วไป ไม่มีข้อมูลส่วนตัว